

Temps d'espera

Cau la tarda freda i grisa,
d'un dia més a la vora la finestra,
i començo a imaginar tantes coses,
pot ser massa i tot.

Un dia serè allí al carrer,
el de tota la vida,
tornaré a veure la gent saludant-se,
als nens jugant a la plaça,
tornaré a fer tantes coses,
aquelles que mai trobava a faltar.

Avui no hi ha pressa,
el temps no corre massa,
passa de mica en mica,
escolto tantes coses,
que no em fan falta,
doncs mai arriben a cap port.

On és la llibertat que tenien?
Què s'ha fet d'ella?,
encara que tot semblí lluny,
va ser ahir quan passejava per carrer,
va ser ahir quan anava d'un lloc a un altre,
va ser ahir, si ahir.
Sempre em preguntava que passarà demà,
i ara em pregunto que faré avui,
en qüestió de temps,
canvia la vida, canvia tot,
canvia el destí,
Però, ei! Encara sóc aquí!

25 de abril del 2020

MarianCGS@2020